96. številka. Ljubljana, v četrtek 29. aprila. XIX. leto, 1886.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld.	—	kr.
„ pol leta	6 „	50	„
„ četrt leta	3 „	30	„
„ jeden mesec	1 „	10	„

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld.	—	kr.
„ pol leta	8 „	—	„
„ četrt leta	4 „	—	„
„ jeden mesec	1 „	40	„

Upravništvo „Slov. Naroda“.

„Matice Slovenske“ XXI. redni občni zbor.

Prvi literarni naš zavod imel je včeraj popoludne ob 4. uri v dvorani čitalnice Ljubljanske svoj občni zbor. Prisotnih je bilo blizu 70 članov. Zborovanje otvoril je prvi podpredsednik gosp. profesor Marn. V kratkih stavkih povedal je zgodovino društvenega predsedstva, kako mu je pokojni Bleiweis zadnje dni pred smrtjo na srce polagal skrb za „Matico“, da pa on zaradi bolehnosti predsedstva ni mogel prevzeti, in ker je želel, da bi bil načelnik mestu tudi načelnik Matici. A tudi gospod Grasselli se je utrudil in dejal, da ne bode vodil nobenega občnega zbora več. Potem bil je predsednikom „Matici“ izbran dr. Poklukar. (Tu nam je opomniti, da smo gospoda govornika prav pazno poslušali, da pa nesmo čuli razjasnila in pravega razloga, zakaj je včeraj predsednik dr. Poklukar mej poslušalci sedel in vodstvo občnega zbora g. podpredsedniku prepustil. Kakor nam, tako se je tudi drugim društvenikom to velečudno zdelo. Uredn.)

Podpredsednik prof. Marn pravi potem, da še z nobenim občnim zborom ni bil zadovoljen, zatorej tudi danes z bojaznijo stopa pred zborovalce, ker čuti, da on ni Smolka. Delovanje v odboru je težavno, odborniki nemajo dijet, posla pa veliko in sitnostij tudi dovolj. Zategadelj obrača se do občinstva z dvema prošnjama: 1) da bi pisatelji, zlasti pa časnikarji slovenski domačih zavodov ne sumničili in ne obirali pred javnostjo; 2. da bi poverjeniki točneje vršili svoj posel, da bi odboru ne dohajale pritožbe društvenikov, da knjig (razposlanih že 10. januvarja) še v 10. dan aprila neso dobili. Poverjeniki, kakor tudi člani sami naj Matico podpirajo. — Društvene denarstvene zadeve obračajo se na bolje, odbor se je vedno ravnal po načelu varčnosti. Nasproti raznim glasovom: „Matica bodi akademija! ali „Pospešujte leposlovje“, mislil je odbor, da bode najbolje, ako hodi srednjo pot. Sploh se pri Matici vse na bolje obrača, na čemer gre posebno hvala g. tajniku E. Lahu, ki utegne, ako mu bode osoda mila in ako ostane Matici zvest, postati duša našemu društvu. (Kar je g. podpredsednik glede g. tajnika Laha povedal, govoril je vsem društvenikom iz srca. Uredn.)

Sklepu računa za društveno leto od 1. jan. do 31. dec. 1885 povzamemo: Dohodki: Imetek 31. decembra 1884. l. 1028 gld., plačila društvenikov ustanovnikov (435 gld.) in letnikov vkupe 2700 gld., obresti od obligacij in gotovine 389 gld. 55 kr., dohodki dveh hiš na Kongresnem trgu in na Bregu 3210 gld. 96 kr., darila 507 gld., za prodane knjige 276 gld. 44 kr., za prodane obligacije 2117 gld. 41 kr., razni dohodki 35 gld. 40 kr., vkupe 10.254 gld. 76 kr. Stroški: Upravni stroški (tajnik in pisarna) 713 gld. 64 kr., izdavanje knjig: nagrade in korekture 2145 gld. 25 kr., tisek 2046 gld. 77 kr., vkupe: 4192 gld. 2 kr.; vezanje in razpošiljanje 209 gld. 85 kr., hišni stroški 1736 gld. 77 kr., obresti od dolga na hiši 50 gld., povrnena polovica dolga na hiši na Kongresnem trgu 2000 gld., razni izdatki 92 gld. 67 kr., vkupe 8994 gld. 95 kr., torej prebitka 1269 gld. 81 kr. Konečno premoženje koncem l. l. znaša v obligacijah 7100 gld., v hišah, knjigah in v gotovini 44.038 gld., vkupe 51.138 gld. 81 kr. — Kakor je gospod tajnik razjasnil, se je dolg glavnici izdatno zmanjšal in gmotno stanje je zopet v dobrem tiru.

Pregledovalci računov v zmislu §. 9. a volijo se per acclamationem gg. Dragotin Žagar, dr. Jos. Staré in prof. Raič.

Kot IV. točka bil je na vrsti proračun za l. 1887. K tej točki nasvetuje A. Trstenjak, naj bi se v bodoče imenik društvenikov in izvestje tajnikovo tiskalo s „petit“ črkami in zdržema, ker bi se tako mnogo prištedilo. Temu predlogu ugovarjajo Klun, Levec in Lah, ker je „petit“ mnogo dražji, nego navaden tisek in bi, kakor je tajnik Lah preračunil, potem vsaka pola nad 6 gld. višje stala, nego sedaj. Sicer bode pa o tem govor še v letnem poročilu.

„Matica“ ima tudi precej ptujega premoženja v oskrbi in sicer: Valentina Vodnika spominek 5196 gld. 11 kr.; Miroslava Vilharja spominek 301 gld. 75 kr.; Jurčič-Tomšičeva ustanova za literarne namene 2268 gld. 46 kr., dr. L. H. Coste spominek 1068 gld. 80 kr., vkupe 8835 gld. 12 kr. katero premoženje je naloženo pri obrtno-podpornem društvu v Ljubljani, v kranjski hranilnici, mariborski hranilnici in v posojilnici v Šoštanji.

Tajnik Lah potem poroča v zadevi društvene hiše na Bregu, za katero se je oktobra meseca oglasil posredovalec. Odbor je takrat pustil hišo za 12.400 gld. s pogojem, da se polovica takoj plača, polovica pa uknjiži na 5% obresti. Oglasila sta se pozneje dva kupca, jeden ponujal 10.000, drugi 10.500 gld. Z ozirom na poprave in na to, da hiša sedaj le $3^9/_{10}$% čistega nosi, znižal je odbor kupnino na 11.000 gld. čistega denarja, a kupčija se je razbila.

Za dopolnilno volitev imenuje potem predsednik gg. S. Stegnarja, Ivana Šubica in Mikuša kot skrutatorje. Volitev se je potem vršila in skrutatorji pričeli so mučno svoje delo, katero so dovršili stoprav ob 11. uri v noči. Izid volitve naznanjen je mej domačimi stvarmi. K volitvi imamo samo to opomniti, da vse s posebnim veseljem pozdravlja gosp. Simona Gregorčiča jednoglasno izvolitev.

Kot 6. točka čitalo se je letno poročilo o odborovem delovanji v dobi od 1. aprila 1885 do

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Peto poglavje.

(Dalje.)

Salon gospe Scottove je bil takoj v modi . . . Prijatelji treh ali štirih amerikanskih družin so takoj v trumah obiskali Scottove, tako, da so ti prvo sredo že tristo oseb videli zbranih v svojih salonih. Ta krog je jako hitro rasel in kmalu je bilo mej obiskovalci do malega vse zastopano. Videl si tam Amerikance, Špance, Italijane, Ogre, Ruse, da celo nekaj Parižanov.

Ko je gospa Scottova abbéu Konstantinu pripovedovala svojo povest, mu pa vendar ni vsega povedala . . . Saj človek nikoli vsega ne pove. Vedela je, da je lepa, dobro se jej je zdelo, ako so ljudje to opažali in ni zamerila, ako jej je kdo to povedal . . . z jedno besedo, bila je koketna. Bi li bila sicer Parižanka? Gospod Scott je svojej soprogi povsem zaupal in puščal jej je popolno prostost. Bilo ga je malo videti . . . Bil je pazen soprog, katerega pa je veliko imenje njegove žene malo motilo. Ker se je tudi njegovo nagnenje bolj nagibalo k opravilu, posvetil se je vsega gospodovanju čez obe ogromno imenji, kateri sta mu bili izročeni. Prizadeval si je, neprestano povečevati ji in veselil se je, da je svojej soprogi in svakinji sleherno leto mogel reči:

„Zdaj sta še bogatejši, nego lansko leto . . .“

A ni še bil zadovoljen s tem, da je razborito in spretno v Ameriki zastopal njiju napredek, tudi na Francoskem udeleževal se je znatnih podjetij, in sreča mu je ostala zvesta v Parizu kakor v Novem Yorku. Da človek dobi denarja, za to mu je samo jedne reči treba: Ne sme ga neobhodno rabiti.

Dvorilo se je gospe Scottovej, da, dvorilo se jej je zelo močno. Dvorilo se jej je v francoskem, angleškem, italijanskem in španskem jeziku, kajti ona je znala vse te štiri jezike. Tudi to je prednost, katero imajo tujke pred ubogimi Parižankami, ki znajo navadno samo svoj materin jezik ter so zategadelj od mejnarodnih strastij do malega izključene.

Gospa Scottova ni ravno rabila palice, da bi izganjala ljudi. Imela je za jedna celo deset, dvajset, celo trideset čestilcev. A nobeden se ni mogel bahati s kakeršno koli naklonjenostjo, vsem je stavila iste ljubeznjive, prijazne in smijoče se zapreke. Sigurno jo je to veselilo in partije nikdar ni vzela z resne plati. Igrala je za zabavo, zaradi ljubavi do umetnosti. Gospod Scott se nikdar niti trohice ni vznemirjal in imel je popolnem prav, da je bil miren. Celo veselil se je vspehov žene svoje, bil je srečen videti jo srečno. Ljubil jo je iskreno, še bolj, nego je ona njega ljubila. Bila mu je dobra, in mej tem in mej ljubeznijo je vendar le malo razločka.

Za Betino se je stoprav vnelo pravo neverjetno tekanje za stavo, pravi pravcati peklenski vrišč! Tako bogata in tako lepa! V dan 15. aprila došla je miss Percivalova v Pariz in komaj je preteklo štirinajst dni, že so ženitovanjske ponudbe kakor dež pričele padati nanjo. V teku prvega leta — Betina je to vse natanko vknjiževala — bila bi se lahko štiriintridesetkrat omožila, da je hotela. In kolikanj raznoliki bili so snubci!

Prosili so njene roke za mladega pregnanca, ki bi utegnil nekega dné zasesti prestol. To je bil sicer prav majhen prestol, a prestol je bil vender-le.

Prosili so njene roke za mladega vojvodo, ki bi pri dvoru sigurno igral veliko ulogo, ako bi

31. marcija 1886 l. To poročilo priobčilo se bode prihodnji teden, ker je tradicijonalna navada, da se počaka, dokler ne izidejo „Novice.“ Mej čitanjem in po končanem čitanji pozval je prvomestnik zborovalce, naj ustanejo s sedežev. Prvikrat v zahvalo deželnemu zboru in odboru za dovoljenih 500 gld. podpore, drugikrat v znak sožalenja umršim članom.

Potem prične debata o letnem poročilu.

(Konec prih.)

Iz Plovdiva 17. aprila. [Izv. dop.]

Živo gibanje se začenja na političnem obzoru severne in južne Bolgarije, odkar je odstranjeno vojno stanje. Posebno predstoječe volitve v južnej Bolgariji, ki se bodo vršile 23. in 30. maja, probudile so agitatorje v vladinem in protivnem taboru. Z besedo in pismom trudi se vladina stranka po svojem prepričati svet: da je zdanji položaj dober, da iz njega poraste časom še nekaj boljega, da pride na zadnje tudi do popolnega zjedinjenja itd. A opozicija poudarja v svojih glasilih, da je to groza, kar se je godilo od 18. septembra l. l. do danes; to ne vodi k nikakeršnej dobrej prihodnjosti naše dežele; sedaj vlada samo terorizem, ni pravice, ni prejšnje svobode, a najstrašneje je, da smo si nakopali na glavo sovraštvo Rusije. Glasila vladine stranke so: „Trnovska konstitucija“, „Slavjanin“ in „Zjedinjena Bolgarija“. A glasila opozicije: „Zjedinenje“ in „Pravda“ v Plovdivu; „Nezavisimost“ v Sofiji vodi opozicijo „sui generis“ t. j. v nekaterih vprašanjih je bolj vladna, nego vlada sama, v drugih je čisto proti njej, a za kneza se zmirom živo poteguje, kar se o drugih opozicijskih časnikih ne more reči.

Gotovo je samo to, da se za zdaj notranjega miru v južnej Bolgariji še ne smemo in ne moremo nadjati. Duhovi, ki so bili upognjeni pod jarmom obležnega stanja celih sedem mesecev, probudili so se tako silno, da jih ne bo moči skoro ukrotiti. Beseda da besedo, odpor se dregne ob upor, strast budi strast. Narod se je streznil, postal je celo pesimističen, kakor to biva tudi pri bolniku, recimo po dolgotrajnej krizi. Ta je sicer sedaj prestana, ali njen razvoj ni bil naraven, nego celo protinaraven, — in prisiljen A to ni dobro, rekli bodo zdravniki. Kaj pa poreko evropejski diplomatje? Oni so z „bolnim možem“ že toliko eksperimentovali, da so sedaj morali lotiti se že pojedinih bivših in polubivših delov tega „velikega bolnika“. Zakrpali so sicer rano, ki je krvavela že dolgo časa, a otrov je ostal v njej, in ob svojem času bode še hujše bruhnil na dan!

Da si napravijo čitatelji „Slovenskega Naroda“ pojem o tukajšnjih strankah in podstrankah, prevel sem najglavneje stavke iz bolgarskih časopisov raznih barv, katere pokazujo v pravem svitu tukajšnje razmere na političnem polji. A ker nesem diplomat, prihranil si bom skromno svojo razsodbo za pozneje, kedar bodo „strokovnjaki“ že — vsega dosta imeli.

Začnimo z vladnimi glasili:

„Knez se je udal jednoglasnemu rešenju velevlastij, a pridržava si pravice odnosno §. 1. tega rešenja. Veliki vezir v svojem odgovoru je čestital knezu na tem „častnem mestu“ ter ni protestoval proti pridržku kneževem. Ne more ostati nezabeleženo, da se lehko umeva v tem ravnanji Visoke porte soglasje — ćeravno molčeče — s pravicami, katere si je pridržal knez glede imenovanja glavnim upraviteljem Južne Bolgarije brez določenega roka. A tako soglasje od strani Turške, bode brez sumnje pripomoglo, da se ložje izvrše naši pridržki ter da dobimo tem večjo mogočnost v ugodnem in mirnejem trenotku zahtevati, da se reši vprašanje o zjedinjenji popolno in trajno; a to je tudi v interesu obstanka evropske Turčije. Ko bota soglasni obe zainteresovani strani, da se premeni akt konferencije, tedaj Evropa ne bode odrekla svoje sankcije . . . In res komaj *) se da tajiti, da imata sedaj Bolgarija in Turčija jednake interese. Kakor jedna tako i druga gledata, da ohranita svoji deželi od nevarnostij, ki njima prete od zvunaj. Razen tega obe državi trebata dolgega in trajnega mira, a vsako rušenje mira bilo bi jednako kvarno za obe. Zatorej je v interesu Turčije, da se da zjedinjenju zvršen in trajen značaj. Ako se pusti nepolno rešeno, bodo se okoristile samo zainteresovane velevlasti na balkanskem poluotoku na škodo Bolgarije kakor tudi Turčije“ **)

Tako govori vladni list, da vidimo kaj pravi opozicija

Najvažneje glasilo opozicije je list „Sojedinenje“ kateri izhaja v Plovdivu že četrto leto. Okolu njega so najizobraženeji možje, kateri morejo prizadeti vladi resnih sitnostij. V svojej prvej številki, ki je izšla po 7 mesečnem prestanku lista, dokler je namreč trajalo obležno stanje, pove v uvodnih treh člankih toliko ostrih resnic Karavelovej vladi v oči, da se človeku koža ježi — ako je le malo občutljiv, kar se seveda o tukajšnjih ministrih ne more reči.

„Zjedinjenje Iztočne Rumelije s kneževino — piše „Sojedinenje“ — je bila najlažja zadača mej vsemi, kar bi trebalo izvršiti, da pridemo do popolnega narodnega objedinjenja. Dogodki, ki so se vršili sedem mesecev do danes, pokazali so očividno koliko trudov in žrtev bo treba pri vsakem koraku, katerega bi hoteli napraviti k objedinjenju naše domovine. Zamoremo li misliti na sledeča podvzetja, ako nemamo za sabo močnega in vsesilnega prijateljstva Rusije, katera je načrtala sama s krvjo naš ideal, in katera je angažovana s svojo čestjo, s svojim dostojanstvom in s doprinesenimi žrtvami, da nam pomaga do popolnega zjedinjenja. Rezultati, katere smo dosegli dosedaj pri vprašanji o zjedinjenji Iztočne Rumelije in kneževine, da li neso pokazali, koliko visoko treba, da čislamo bratske vezi, ki nas spajajo z Rusijo? — Ako so tudi bile nekatere nezgode pri uplivu, ki si ga je Rusija hotela po vsej pravici pridržati mej nami, vender te nezgode neso bile take, da jih ne bi bilo mogoče prenašati In te nezgode so se pokrivale s koristjo, katere smo mogli zmirom pričakovati od prijateljstva z Rusijo. Čustva priznanja in poznanja lastnih interesov izbrisala so ruskemu uplivu vsak značaj žaljenja ali unižavanja našega narodnega dostojanstva. Kaj smo dosegli z anglo-turško politiko, katero so nam današnji vladajoči krogove naložiti hoteli? Da li smo pridobili vsaj najmanjši del naših teženj. Ne, ampak kompromitovali smo brezbožno naše nade, a namesto one velike in svetle prihodnjosti, o katerej smo sanjali, in o katerej nam se je povzdigoval naroden duh, izpostavili smo se, za ugodo nekaterih držav, ki so nam vsekdar škodoželjne, da igramo ulogo evropskega Afganistana!“

„V turško-bolgarskem dogovoru vidi vsak Bolgar, da je dano 120 vasij za jeden naslov, ki je ponižajoč za bolgarsko krono; a te vasi so bile odkupljene s krvjo in garantovane z mejnarodnim dogovorom. Rodopi in Kerdžaliji, bolgarska Švica, nepristopni v strategičnem oziru, bogati po svojih proizvodih in rudnikih, so denes že v turških rokah; in Plovdiv, prostolnica Južne Bolgarije, je v strahu, da pride v jednej noči v turško vlast.

„Ko so se borili Rusi v Berlinu, da dobi Južna Bolgarija krepko mejo, poznavali so vrlo dobro, kaj pomenjajo Rodopi in Kerdžaliji. Minolo je 7 let, ko pride na vlast bolgarska vlada, katera brez straha in brez ozira odstopa te kraje Turčiji nazaj!

„A kdo je dal tem ljudem pravico Bolgarijo predavati? Po bolgarski konstituciji ne more se ni ped zemlje odstopiti, ako v to ne privoli ne samo navadno narodno sobranje, nego jedino veliko sobranje.

„Ko pišem te vrste — tako končuje „Sojedinenje“ — nas obliva rudečica pred zgodovino, katera bode prvikrat zabeležila v svojih listovih, da osvobojen narod na iztoku povrača iz dobre volje del svojega ozemlja Turčiji nazaj. Naši potomci bodo imeli pravico, nas zaradi tega proklinjati, ker smo odprli tek Osmanlijcem po novih osvojevanjih kristjanskih dežel.

„A bolgarski narod bode li prejel ta dela sedajne vlade za svoja? Mi ne verujemo!“

—e—

*) Beseda „komaj“ se rabi tudi v bolgarskem jeziku in pride od besede „tъkmo“ katera ima isti pomen — tъkoma — tъkomaj — 'komaj. Torej ni vzeta od nemške „kaum“; nego je prave slavjanske korenine. Dop.

**) Iz tega se je razsoden čitatelj že uveril, da goje bolgarska vladna glasila uprav ganljivo skrb za blaginjo Turčijo, da jim je „bolni mož“ isto tako na srci, kakor Bolgarija sama. Kako je bilo pred nekoliko leti, na to se menda temeljito pozabili. Uredn.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. aprila.

„Narodni Listy“ priobčili so nekatere podrobnosti o **jezikovnem načrtu,** kateri je izdelala srednja stranka gosposke zbornice. Ta načrt ne proglaša nemščine za državni jezik, ampak le za „službeni jezik“ centralnih uradov. V nemščini se bode moralo občevati z vsemi centralnimi uradi, kajti drugačnih ulog ne bodo vsprejemali. Nadalje se bode v vseh javnih učilnicah morala posebno gojiti nemščina. Obligatna bode na vseh slovanskih gimnazijah, realkah in podobnih šolah ter na tri- in večrazrednih ljudskih šolah. Načrt nekda posebno zagovarja bivši naučni minister baron Konrad. Ta načrt zakona ima pa le malo paragrafov in prepušča skoro vse podrobne določbe vladi. Pristaši

---

Francija, saj drugače pač ne bo, spoznala svojo zmoto ter svoje zakonite vladarje poklicala nazaj.

Prosili so njene roke za mladega kneza, kateri bi moral biti jeden prvih pri dvoru, ako Franciji, saj drugače pač ne bo, pridejo na misel nekdanji njeni napoleonski spomini.

Prosili so njene roke za mladega republikanskega poslanca, kateri je imel v zbornici pred kratkim duhovit prvi govor in katerega je sigurno čakala sijajna bodočnost, ker je republika zdaj napósled krepke in nerazrušljive korenine pognala v Franciji.

Prosili so njene roke za mladega Španca najboljšega plemstva, po strani rekši, da se bode zakonska pogodba podpisala v palači kraljice, stanujoče ne daleč od slavoloka. Naslov te kraljice pa se najde v naslovnej knjigi, kajti dan denašnji res že živé kraljice, ki v naslovnej knjigi čisto mirno dobé svoj prostor mej notarjem in lekarjem. Kralji francoski ne bivajo več na Francoskem.

Prosili so njene roke za sina nekega angleškega peera in za sina nekega uda gosposke zbornice na Dunaji, za sina nekega pariškega bankirja. in za mlajšega nekega ruskega poslanca, za ogrskega grofa in italijanskéga kneza . . . in razven tega za celo vrsto vrlih mladih ljudij, ki neso imeli kar nič, niti imena, niti imetja. Betina je namreč kedaj kje ž njimi plesala valcer, in to jih je storilo ponosne, da so upali, da so si osvojili njeno srce.

To malo srce pa dosihdob še ni hitreje bilo in vsi so dobili isti odgovor:

„Ne, ne, še jedenkrat ne in vedno ne!“

Nekaj dnij po tistej predstavi „Aïde“ sta se sestri precèj dolgo razgovarjali o važnem in vedno iz nova pojavljajočem se zakonskem vprašanji. Gospa Scottova imenovala je bila neko gotovo ime, ter s tem miss Percivalovo napravila, da je na kratko in jako odločno odrekla.

In smejé se dejala je Suzanka svojej sestri:

„Slednjič pa se bodeš vender-le morala omožiti, Betina!“

„Prav gotovo, a jaz bi bila nesrečna, ako bi se morala omožiti brez ljubezni! Predno bi se mogla za kaj takega odločiti, morala bi mi opasnost, umreti kot stara devica, že viseti nad glavo . . . a tako daleč še nesem!“

„Ne, še ne.“

„Potem je pa še čas!“

„Čas je še! . . . A mej vsemi tistimi češtilci, katere si jedno leto sèm navezala nase, je vender dovolj vrlih in ljubeznjivih ljudij. Res je čudno, da niti jeden izmed njih . . .“

„Nobeden, Suzanka, prav nobeden! Zakaj bi ti ne povedala po pravici? So li oni krivi? So bili li okorni? Ali bi bili drugače boljše našli pot k mojemu srcu? Ali pa sem jaz kriva? Je li morebiti pot k mojemu srcu po naključji strma, grapava, nedostopna pot, po katerej nihče ne more iti? Sem li res malovredna, mrzla, suhoparna oseba, ki sploh ne more ljubiti?“

„Jaz tega ne verjamem . . .“

„Jaz še posebno ne, a čula si mojo povest do tega trenutka. Doslej nesem še občutila ničesar ljubezni podobnega . . . Ti se smeješ. Vem, zakaj se smeješ. Misliš si: ‚Le glej človek to malo deklico, ki misli, da že tako dobro vé, kaj je ljubezen.‘ Prav imaš, tega ne vem, a zdi se mi vender-le malo. Ljubiti, Suzanka, to se pač pravi, jedno samo bitje rajši imeti od vsega druzega, ni li res?“

„Da, sevéda je res.“

„Pravi se, nikoli utruditi se, gledati to jedino bitje ter je poslušati? Nič več ne živeti, ako je daleč in stoprav, ko se vrne, zopet oživeti?“

„O, o, to je pa velika strast!“

„To je ljubezen, o katerej jaz sanjam . . .“

„In ljubezen, ki še zmirom noče priti?“

(Dalje prih.)

srednje stranke mislijo, da bode načrt odobrila desnica gosposke zbornice ter ga bode tudi zagovarjala vlada.

Poročila o kmetskih nemirih v **Galiciji** bila so nekoliko pretirana in so se že polegla. Skoro povsod se je posrečilo žandarmeriji obraniti red. Od nikoder pa ni nobenega poročila, da bi bil kak boj z vojaki ali žandarji.

Predvčeraj se je iz Budimpešte v Doboj pripeljal državni finančni minister Kallay s soprogo. Ž njim je prišlo več visokih osob, kakor sekcijski šef Merey, Maurus Jokai, grof Dubski. Na lepo okrašenem kolodvoru bila je kot častna straža postavljena jedna **bosenska** stotnija V Doboj se je tudi pripeljal deželni poveljnik FZM. baron Appel s soprogo, da je pozdravil ministra. Mnogo občinstva se je zbralo in navdušeno pozdravljalo došle dostojanstvenike.

Vnanje države.

Vzhodnorumelijsko vprašanje je formalno rešeno. Te dni je izročil Šakir paša v slovesnej avdijenci knezu bolgarskemu ferman, ki ga imenuje vzhodnorumelijskim generalnim guvernerjem. Knez je jako zadovoljen s tem fermanom, ker se je Turčija ozirala na njegove želje, ko ga je sestavljala. Kaka naj bode vlada v deželi, skupna z Bolgarijo, ali ločena od nje, ni v fermanu izrečeno, temveč le naročeno knezu, da naj upravlja Vzhodno Rumelijo, kakor to zahtevajo razmere. — Bolgarska vlada bode sedaj skrbela, da se Bolgarija in Vzhodna Rumelija v administrativnem oziru popolnem spojita. Samo carinska meja mej obema deželama se ne bode odpravila, ker velevlasti ne pusté, da bi se carina pobirala na turško-vzhodnorumelijskej meji. — Ker se ni doseglo popolno zjedinenje obeh Bolgarij, je narod v več krajih jako nezadovoljen. Da bi to nezadovoljnost potolažil, misli knez znova potovati v Vzhodno Rumelijo. Obiskal bode one kraje, v katerih še ni bil. Knez bode potoval na konji najprej čez Slatiški Balkan v Peručico in Ponarušte. To potovanje bode imelo namen uplivati na prihodnje volitve, če tudi vladni krogi to oporekajo. Na dan volitve kneza ne bode v Plovdivu, da ne bi kdo mislil, da hoče uplivati na volitve, ampak bode kje daleč od vzhodnorumelijske stolice. Vsakdo pa je prepričan, da bode imelo močen upliv na volilce, ako knez osobno pred volitvijo obišče razna bolgarska mesta in sela. Se ve da pravi namen se mora prikrivati, kolikor se da, če se hoče, da bi mnenje narodnega sobranja svet zmatral za mnenje naroda.

Veliko pozornost obrača **Rusija** na povekšanje vojnega brodovja na Črnem morji. Prizadeva si, da bi prej ali slej dobila nepogojno gospodstvo na Črnem morji. Pa tudi rusko obrežje ob Črnem morji se je močno utrdilo. Sedaj si bode pa Rusija posebno prizadevala, da se vprašanje o Dardanelah njej ugodno reši.

Ekspedicija grofa Porra ni imela samo znanstvenega ampak tudi trgovsko-politični namen Pri tej ekspediciji bili so razen grofa Porra še častnika, Zanotti in Malatesta, katera je bila v to odločila **italijanska** vlada, učenjaki profesor Licala, grof Cocasseili, dr. Gottardi, dr. Zanini de Angelis, slikar Valle in potnik Dalbene. Harrarski sultan je imel člane ekspedicije za vojaške vobune in je je zategadelj ukazal pomoriti. Bal se je za svojo deželo. Vsi italijanski listi zahtevajo, da Italija z vojno kaznuje sultana harrarskega.

Roche-a, kateri kandiduje v Parizu za **francosko** zbornico poslancev, izpustilo je sodišče brez varščine začasno iz zapora, da more zase agitovati. Socijalisti močno delujejo zanj in ima zategadelj precej upanja, da bode voljen.

Nemškemu zveznemu svetu se je predložil načrt zakona, da se osnuje na Berolinskem vseučilišči seminar za orijentalske jezike. V tem seminaru bi se predavalo o sedmih orijentalskih jezikih.

Po poročilih iz Londona, nadeja se **angleški** ministerski predsednik Gladstone, da bode Home-Rule bill v drugem branji vsprejeta s kakimi 20 glasi večine Večina liberalcev in Irci bodo glasovali za predlogo. Marquis Hartington in njegovi pristaši pa se ne bodo udeležili glasovanja. Zgornja zbornica bode predlogo gotovo z veliko večino zavrgla. Potem bode pa Gladstone razpustil parlament, da narod pri novih volitvah pokaže svoje mnenje o irskem vprašanji.

Domače stvari.

— (Gosp. Božidar Raič) trpi po izreku zdravnikov dr. Vošnjaka in dr. Bleiweisa za nasledki legarja (typhusa), za katerim je bil na Dunaji obolel. Vročina se mu še večkrat povrača in boli ga glava. Premeščenje z Dunaja v Ljubljano mu je dobro delo in čuti se sedaj veliko bolje.

— („Slovenske Matice“ občni zbor) trajal je včeraj od 4. do ½ 7. ure zvečer. Na predlog g. prof. Pleteršnika imenoval je zbor g. prof. Jagića jednoglasno častnim članom. V odbor bili so voljeni: Simon Gregorčič z 288 glasovi (jednoglasno), dr. Poklukar z 224, dr. Tavčar s 185, prof. Raič s 182, Ivan Hribar s 179, prof. Krmavner s 169, J. Murnik s 158, dr. Dolenec s 145, prof. Kaspret s 141, Janko Kersnik s 136 glasovi. — Razen teh dobili so: Povše 129, dr. Jos. Pajek 120, dr. Požar 117, J. Tomšič 119, Flis 112, K. Klun 111, dr. Tonkli 100 glasov itd. Glasovi so se močno cepili in skrutinij trajal je nad 4 ure. Obširneje izvestje na drugem mestu.

— (Klub mestnih odbornikov) se je včeraj konstituiral. Izvoljen je predsednikom dr. Valentin Zarnik, podpredsednikoma pa dr. Bleiweis vitez Trsteniški in dr. J. Vošnjak.

— (Imenovanje.) Gosp. dr. Adolf Martinak, praktikant pri c. kr. okrajni sodniji v Ptuji, imenovan je c. kr. avskultantom.

— (Redka blagosrčnost.) V veliki petek okolu 1. ure opoludne je kmetski voznik iz Vodmata na sv. Petra cesti blizu frančiškanske cerkve vsled neprevidnosti na tla podrl mestnega uboščeka. osemdesetletnega Janeza Juvana. K sreči je starček menda le lahko poškodovan. Slučajno bil je priča nezgodi tudi profesor J. M. Trenkwald z Dunajske c. kr. akademije obraževalnih umetnostij, potujoč na praznike v Trst, od koder je na Velikonočno nedeljo Ljubljanskemu županu poslal deset goldinarjev za povoženega reveža. Vrhu tega izjavil je. da je pripravljen pričati, kako se je zgodila nesreča.

— (Gg. pevci Ljubljanske Čitalnice) vabijo se, da se v petek 30. t. m. zaradi izleta v 9. dan maja v polnem številu udeleže pevske vaje. Pred vajo je odborova seja.

— (V Središči) so bili pri občinskih volitvah izvoljeni: V III razredu gg.: Jurij Zadravec, Makso Robič, Fran Kolarič ml., Ivan Kočevar ml.; v II. razredu gg.: Friderik Zollenstein, Fran Bauman, Mih. Kočevar, Andrej Dečko; v I. razredu gg.: T. Sanjković, Fran Kolarič st., Andrej Zadravec, Ivan Poljanec Udeležba bila je tolika, kakor še nikoli.

— (Volitev v okrajni zastop Mariborski) se narodna stranka ni udeležila. „Deutsche Wacht“ pa vender piše, da je nemška stranka priborila „sijajno zmago“. Risum teneatis amici!

— (Iz Kranja.) „Visoko ministerstvo potrdilo je pravila kranjske poddružnice družbe sv. Cirila in Metoda.“ Prvi redni občni zbor te poddružnice bode v nedeljo 2. maja t. l. ob ½ 12. uri dopoludne v prostorih kranjske Čitalnice. Do sedaj upisalo se je 61 članov, mej temi tudi več ustanovnikov.

— (O izgredih v Kopru) se nam piše: Koperski irredentovci uprizorili so v ponedeljek škandal, pa so jo skupili. Ker so hoteli siloma v sobo, reservirano častnikom, so slednji potegnili sablje iz nožnic in razsajalce do dobrega naklestili. Zaprli so jih že kakih 30. V torek hoteli so Koperski lahoni zopet napraviti rabuko, a razposlane patrolje so jih v hipu razpršile. Taki dogodki bi vendar morali vladi oči odpreti, da začne malo drugače postopati.

— (Porotno sodišče v Celji.) Prihodnje zasedanje pričelo bode v ponedeljek 17. maja ter trajalo 8—10 dnij.

— (V Trbovljah in v Libojah) se bode koncem tega tedna delo v premogovih jamah in v tovarni za steklo ustavilo. Kaj je temu uzrok, ne vemo.

— (Iz Gorjan) se nam piše, da se je posestnik Pretner iz Podhoma na velikonočno nedeljo v hlevu obesil. Pač čudno praznovanje. Pravi uzrok ni znan, vendar se sme soditi po njegovem dlje časa že čudnem obnašanji, da ni bil pri pravi pameti.

— (Samomor.) Preteklo nedeljo si je v ječi v Celji Josip Pok, ki je zaradi dvojnega umora v preiskavi, z ostro nabrušenim nožem trebuh preparal, da so se takoj črева pokazala. Pred samomorom se je še z vinom, kruhom in slanino okrepčal. Umrl ni takoj, a zdravniki so rekli, da so mu ure štete.

— (Razpisana mesta:) Mesto pristava pri okrožnem, eventuvalno pri okrajnem sodišči v okrožji deželne sodnije v Gradci in mesto zemljišnega knjigovodje pri deželni sodniji v Gradci, eventuvalno pri okrajni sodniji X. razreda. Prošnje do 8. maja. — Mesto uradnega sluge pri okrajni sodniji v Slovenski Bistrici. Prošnje do 23. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dolenja Tuzla 28. aprila. Državni finančni minister v prisotnosti vseh deželnih dostojanstvenikov železnico Doboj-Tuzla-Siminhan slovesno otvoril. Otvorilni vlak, ki se je opoludne odpeljal iz Doboja, dospel zvečer ob 6. uri v Tuzlo. Na vseh postajah je ljudstvo brez razlike veroizpovedanja vlak z glasnim veseljem pozdravljalo.

Dolenja Tuzla 29. aprila. Včeraj zvečer slovesen banket za 200 osob. Kallay napil na cesarja mej navdušenimi klici prisotnih, potem pa na Bosno in Hercegovino, katerih vrlemu prebivalstvu nova železnica ponuja sredstev v prospeh blagostanja. Dalje napil je baronu Appelu, čegar delovanje zagotavlja vspešno bodočnost deželi. Appel odgovoril z napitnico na vlado, postavodavne faktorje Avstro-Ogerske in na Kallaya, naglašajoč slednjega zaslužno delovanje. Sekcijski načelnik Merey napil je v navdušenih besedah vojski, ki je položila temelj kulturnemu razvoju dežele in na nje navzočne zastopnike. Burne ovacije vojski. Potem vrstile se napitnice na podjetnike, časnikarstvo. Z baklado meščanov, petjem patrijotičnih pesnij in navdušenimi pojavi naroda končala je svečanost.

Atene 29. aprila. Vojni minister dal svojo ostavko.

Levov 28. aprila. Včeraj bila je vsa vas Dobrowlany pri Drohobyczi v ognji. Iz Drohobycza odpeljala se požarna bramba tjakaj.

Jalta 28. aprila. Edhem paša v spremstvu Kiasim-beja, tajnika sultanovega in dveh uradnikov semkaj dospel. Načelniki oblastev pozdravili so ga na nabrežji. Edhem paša vsprejel je takoj ruskega ministra carske hiše.

Razne vesti.

* (Profesor Budilović), sedaj na vseučilišči v Varšavi, pride v Peterburg na Jagićevo mesto kot profesor slovanske filologije.

* (Predsednik državnih železnic) baron Czedik poslal je ravnatelja Pecharja v Anglijo in Francijo, da tam ogleda urejenje delavnic pri železnicah. Pechar je že poslal svoje poročilo in nasvetoval razne reforme.

Ljubljanski Zvon

prinaša v V. zvezku naslednjo vsebino: 1. Rádinski: Drobne pesmi. VII., VIII., IX., X. — 2. Josip Starè: Prvi sneg. Povest. (Dalje.) — 3. J. Kostanjevec: V mraku. Pesem. — 4. Josip Jurčič: Slovenski svetec in učitelj. Zgodovinski roman. VI. Sv. Metod pred nemškimi sodniki. (Dalje.) — 5. Ivan Vrhovec: Iz domače zgodovine. V. Kako in kdaj so nam naredili ljubljansko „Zvezdo“. — 6. Dr. Fr. J. Celestin: Vissárion Grigórjevič Bêlinskij. (Konec.) — 7. A. Fekonja: O početkih slovenske književnosti. (Dalje.) — 8. Y.: Misli. — 9. Rádinski: Sôlza. Pesem. — 10. Tinea: Želja. Pesem. — 11. Janko Podgorec: Labodova pesem. Noveleta. — 12. E. Lah: „Matica Slovenska“ in „Družba sv. Mohorja“. III. — 13. Dr. M. Murko: Miklošičeva novejša dela. (Konec.) — 14. S. R.: Etruščanski pabirci. — 15. D. Fajgelj: Nove muzikalije. I., II., III. — 16. Listek: Nove knjige slovenske. — Cerkvena književnost slovenska. — O Matici Slovenski. — Pisateljsko podporno društvo. — Dramatično društvo. — Preširnovo pismo iz leta 1834. — Glagolski nadpis v Sevnici. — Kako se zagovarja kačji pik, — „Slavinja“, prvi slovenski tednik. — Dr. Vatroslav Jagič. — Jakob Petelin (Hänel, Handl, Gallus), slavni skladatelj slovenski. — „Slovenskaja Matica i eja izdanija“. — 17. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

28. aprila.

Pri Maliču: Lukselo z Dunaja. — Munk iz Brna. — Ottitzky z Dunaja. — Vianelli iz Trsta.

Pri Maliči: Filippi z Dunaja. — Solerte iz Celovca. — Hoffman z Dunaja. — Treo iz Celja. — Stranski, Polak z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. aprila t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	10	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	5	20	Surovo maslo, „	—	84
Ječmen, „	5	04	Jajce, jedno	—	2·5
Oves, „	3	57	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	4	06	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, „	5	04	Telečje „ „	—	54
Koruza, „	—	—	Svinjsko „ „	—	60
Krompir, „	3	58	Koštrunovo „ „	—	40
Leča, „	8	—	Pišanec	—	50
Grah, „	8	—	Golob	—	18
Fižol, „	9	—	Seno, 100 kilo	2	35
Maslo, kgr.	—	98	Slama, „	2	35
Mast, „	—	76	Drva trda, 4 □ metr.	7	—
Špeh frišen, „	—	58	„ mehka, „ „	5	—

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. aprila.	7. zjutraj	732·78 mm.	11·2° C	brezv.	jas.	0·00 mm.
	2. pop.	729·79 mm.	22·4° C	z. zah.	jas.	
	9. zvečer	730·33 mm.	12·8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 15·5°, za 4·6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta		85 gld.	10 kr.
Srebrna renta		85 „	20 „
Zlata renta		114 „	40 „
5% marcna renta		101 „	25 „
Akcije narodne banke		876 „	— „
Kreditne akcije		287 „	40 „
London		126 „	10 „
Srebro		— „	— „
Napol		10 „	03 „
C. kr. cekini		5 „	93 „
Nemške marke		61 „	75 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	128 „	75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170 „	50 „
Ogrska zlata renta 4%		103 „	50 „
„ papirna renta 5%		94 „	90 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105 „	— „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116 „	— „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		126 „	50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		118 „	40 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		98 „	50 „
Kreditne srečke	100 gld.	179 „	50 „
Rudolfove srečke	10 „	18 „	75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	114 „	75 „
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.		206 „	50 „

Zahvala.

Vsem onim, ki so mej boleznijo in o smrti gospoda

ANTONA PRETNERJA

tako srčno in ljubeznivo skazali svoje sočutje, za veliko darovanih vencev, posebno pa za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekajo najtoplejšo zahvalo

(298) **žalujoči ostali.**

V Ljubljani, 28. aprila 1886.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, bližnjim in daljnim sosedom, častitim gg. duhovnikom, gg. sodniškim uradnikom, gg. učiteljem, g. zdravniku, sploh vsem, kateri so se za časa bolezni našega preljubeznivega očeta in soproga, gospoda

PETRA BENIGARJA,

tako ljubeznivo spominjali, ter mu na poslednjem potu v tako obilnem številu poslednjo čast skazali, bodi s tem izrečena naša najiskrenejša zahvala ter blagi ranjki še jedenkrat priporočen v blag spomin.

Naj počiva v miru!

Trnovo pri Il. Bistrici, dné 28. aprila 1886.

(297) **Žalujoči ostali.**

Poslano.

(3—16)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE

IZ GIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuće piće, i kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine i želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

V Šmariji na **Dolenjskem,** pri župnijski cerkvi, tik velike ceste, dajó se prostori, prav pripravni za

štacuno in pekarijo,

z ugodnimi pogoji takoj v **najem.** — Natančneje pove posestnica **Ana Mazek v Šmariji.** (295—1)

Več izvoženih voz, mej njimi jeden „Landauer"

se po ceni proda (294—2)

v Igriških ulicah št. 8.

Ob Prulah ležeče
Marijno kopališče

odpre se v I. dan maja.

Izdajali se bodo tudi naročilni listi na kopeli v lesenih in kamnitih banjah.

K mnogoštevilnemu obisku vabi uljudno

(291—2) **Josipina Ziakowski.**

Važno

za trpeče na prsih in plučah.

Neogibno potreben zoper **kašelj, hripavost, zaslizenje, katar** in **oslovski kašelj,** za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za **škrofeljnaste, krvične, slabotne, bledične** in **krvirevne** je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Ceua 56 kr.

Dobiva se v (673—25)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

LIPPMANN-OVI KARLSBADSKI ŠUMEČI PRAŠKI

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dobljenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Slast vzbujajoče. **Vademecum za bolehajoče v želodci.** **Raba prijetna.**

Za prebavljenje. **Upliv gotov.**

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo.

Prijetno, ceno in pripravno nadomestilo za alkalično-solninske rudninske vode, grenčice itd.

Zdravo! **Okrepčujoče!**

Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivajoča sredstva, pile, pastile itd.

Za predzdravljenje! **Za po zdravljenji!**

Zdravniško priporočano za domače in zimsko zdravljenje pri boleznih želodca, črev, jeter, obistij in mehurja.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

pri motenem in slabem prebavljenji, pomanjkanji slasti do jedij, shlapu želodca in črev vsled sedenja, zaslizenji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanji in napenjanji, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanji ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlatej žili, nepravilnem izpraznenji, trdovratnem zapiranji in debelenji. **Cena** pušci 20 kr., originalni škatlji = 12 pušic = 2 gld. a. v.

Centralna zaloga:

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u.

Pazi naj se, da ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v **Kranji, v Ljubljani** (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v **Rudolfovem, v Radovljici, v Črnomlji,** kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78—22)

Brnsko blago

za elegantno

poletno obleko

v odrezkih po 3·10 metra, to je 4 Dunajske vatle, vsak odrezek

po samo gld. **4.80** iz jako fine
po samo gld. **7·—** iz velefine
po samo gld. **10.50** iz najfinejše

ovčje volne,

ravno tako grebenasto sukno in blago za ogrtače razpošilja proti **poštnemu povzetju** dobro znana **zaloga sukna**

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava. Vsak odrezek je 3·10 metra dolg in 136 cm. širok, to je popolnem zadosti za celo moško obleko.

Znana solidnost in zanožnost gornje tvrdke je jamstvo, da se bode poslalo najbolje blago prav po izbranem uzorci.

Ker mnogo sleparskih tvrdk slepari s tem, da trdi, da prodaja „Brnsko blago", pošlje zgornja zaloga uzorce **zastonj in franko.** (204—6)

Fotografični zavod
FRAN LAINER.

Zaradi preselitve in predelovanja ateliéra usojam si veličastitemu občinstvu v Ljubljani in v okolici naznanjati, da bode to podjetje **nekaj dnij zaprto** ter se nahaja

na Dunajskej cesti št. 7, Frölichova hiša.

Z velespoštovanjem

(296—1) **FR. LAINER.**

V 1. dan maja

otvori se

MINERALNA KOPELJ TOPLICE

na Kranjskem.

Od železniških postaj Ljubljana-Litija, Videm pride se v Toplice v 5 in 8 urah.

Poleg navadnih kopelj upeljalo se je tudi **massage-zdravljenje** (zdravljenje z gnetenjem telesa po kopanji), **električno** in **potno zdravljenje** v tomunu (basinu) I in v kabinah, nalašč za to narejenih.

Z izvrstnim rudečim in belim dolenjskim vinom se je letos posebno dobro preskrbelo.

(293—1) **KULAVIC,** kopeljni zdravnik in najemnik.

Prejemlje vsa v njegov strok spadajoča dela v mestu in na deželi.

Znano reelno delo.

Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec (274—7)

oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. **Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.** LJUBLJANA.

Samo kemično čiste

oljnate barve, lake in firneže.

Prodaja na drobno in debelo.

Najnižje cene.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar. Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne".